

πον, και ἔχων τὸ θάρρος νὰ τῷ εἶπῃ· «Εἶσαι ὁ διάβολος».

* * * Ἡ ἔξις διενεργεῖ ἀκουσίως καὶ ἄνευ κόπου· ἐννοοῦμεν δὲ τὴν δύναμιν αὐτῆς μόνον ὅταν προσπαθῶμεν νὰ τὴν ἀποβάλωμεν. Φαίνεται κατ' ἀρχὰς λεπτή ὡς νῆμα ἀράχνης, ἀλλ' ἀφοῦ ριζώσῃ, κρατεῖ ἡμᾶς ὡς σιδηρὰ ἄλυσαι.

* * * Οἱ ψευδεῖς φίλοι ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς ἀμαξήλατας, τοὺς ὁποίους εὕρισκει τις πάντοτε εἰς τὴν θέσιν των ἐφ' ὅσον ὁ ἥλιος λάμπει, καὶ οἵτινες γίνονται ἄφαντοι ἅμα τὸν αἴθριον οὐρανὸν καλύψῃ θύελλα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

☞ Τὴν ἐπομένην βιογραφικὴν σημειώσιν περὶ τῆς ἄρτι ἀποθανούσης ἡρωϊκῆς σύζυγου τοῦ ἀειμνήστου ναυάρχου Κανάρη ἐδημοσίευσεν ἡ «Παλιγγενεσία»·

«Ἡ μακαρίτις Δέσποινα Κανάρη διεκρίνετο ἐπὶ χριστιανικαῖς καὶ ἐθνικαῖς ἀρεταῖς, δι' ὧν καὶ μόνων ἡ ἡρώϊς ἐκείνη γενεὰ ἀνέστησε τὴν πατρίδα. Μεθ' ὑπερηφανείας προέπεμπε τὸν σύζυγον νὰ πυρπολῇ τὰ τουρκικὰ σκάφη, καὶ αὕτη ἐμερίμνα περὶ τῶν τέκνων. Ὅταν δὲ τὰ ἡρωϊκὰ Ψαρὰ προσεφέρθησαν ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος, ἐν μέσῳ τῆς συγχύσεως, τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου ἡ Δέσποινα Κανάρη, εἰ καὶ ἔγγυος, λαβοῦσα τὰ δύο τέκνα αὐτῆς ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν, διότι ἦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἀρίστη κολυμβήτρια, καὶ ἔσωσε ταῦτα σωθεῖσα καὶ αὐτὴ ἐν τῇ λέμβῳ τοῦ πενθεροῦ της. Μετριόφρων ὡς πᾶσαι αἱ γυναῖκες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης· δὲν ἐξεπλήττετο ὑπὸ τῆς δόξης τῶν τιμῶν καὶ τῶν ἀξιομάτων, δι' ὧν ἡ πατρίς περιέβαλλε τὸν σύζυγον, ἀλλ' ἐνησχολεῖτο εἰς τὴν ἐλληνικὴν, χριστιανικὴν καὶ ἐπιμελημένην ἀγωγὴν τῶν ἐαυτῆς τέκνων, ἵνα δειχθῶσιν ἄξια τοῦ πατρὸς των.

☞ Ὁ ἱερώνυμος Λόρι ἀφηγεῖται, ἐν τῷ *Pester Lloyd*, τὸ ἐπόμενον περιεργὸν ἀνέκδοτον ἐκ τοῦ βίου τοῦ θανόντος βαρῶνου Ἰακώβου Ρότσχιλδ. Ὁ διάσημος ζωγράφος Εὐγένιος Δελακρουᾶ ἐδείπνει ποτὲ παρὰ τῷ βαρῶνῳ Ρότσχιλδ, καθ' ὅλον δὲ τὸν χρόνον τοῦ δείπνου παρετῆρει μετὰ τοσαύτης προσοχῆς τὸ πρόσωπον τοῦ οικοδεσπότη, μὴ ἀποσπῶν οὐδὲ πρὸς στιγμὴν ἐκ τούτου τὰ βλέμματα, ὥστε παραξενευθεὶς ὁ Ρότσχιλδ ἐζήτησε νὰ μάθῃ παρὰ τοῦ καλλιτέχνου τὸν λόγον. Ὁ Δελακρουᾶ ἀπήντησεν, ὅτι ἀπὸ καιροῦ ζητεῖ ἐν Παρισίοις ματαίως νὰ εὕρῃ κατ' ἀλλήλου πρότυπον μορφῆς ἐπαίτου, ἣν σκοπεῖ ν' ἀπεικονίσῃ ἐν τῷ νεωτάτῳ αὐτοῦ πίνακι, καὶ νῦν ἀνεκάλυψεν, ὅτι παραδόξως ὁ Κροῖσος ἐκεῖνος ἔχει τὴν ἀρμόζουσαν εἰς ἐπαίτην κεφαλὴν, ὡς φαντάζεται τὸ πρᾶγμα ὁ καλλιτέχνης. Τί κρῖμα δὲ, προσέθηκεν ὁ Δελακρουᾶ, ἀφ' οὗ ὁ κύριος βαρῶνος δὲν εἶνε ἐπαίτης, νὰ μὴ εἶνε τουλάχιστον μι-

σθιον πρότυπον ζωγράφων. Ὁ Ρότσχιλδ ἀπήντησεν, ὅτι εὐχαρίστως πάντοτε ὑποβάλλεται εἰς οἰανδήποτε ὑσσίαν ὑπὲρ τῆς τέχνης, ὅθεν εἶνε πρόθυμος νὰ μεταβαίῃ εἰς τὸ ἐργαστήριον αὐτοῦ, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς πρότυπον τοῦ ἐπαίτου. Εἶπε καὶ ἐξετέλεσε τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ. Ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ, ὁ Δελακρουᾶ περιέβαλεν αὐτὸν διὰ κατ' ἀλλήλου χιτῶνος, τῷ ἔδωκεν εἰς τὴν χεῖρα μίαν βακτηρίαν, καὶ ἐτοποθέτησεν αὐτὸν οὕτως, ὥστε νὰ φαίνεται ἀναπαυόμενος ἐπὶ τῶν βιομηθῶν ῥωμαϊκοῦ ναοῦ. Νέος τις καλλιτέχνης, φίλος καὶ μαθητῆς τοῦ μεγάλου ζωγράφου, ὅστις μόνος εἶχεν ἐλευθέραν εἴσοδον εἰς τὸ ἐργαστήριον, ἅμα εἰσελθὼν, ἐξεπλάγη ἐπὶ τῷ θεάματι, καὶ συνεχάρη τῷ διδασκάλῳ, εὐρόντι τέλος τὸ ἀπὸ πολ-λοῦ ἐπὶ ματαίῳ ζητούμενον πρότυπον. Ὑποθέτων δὲ, ὅτι ἐνώπιόν του εἶχε δυστυχεῖ τινὰ τῶν δῶν, ἔθεσε κρύφα εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἀκινήτου καθημέ-νου ἐν εἰκοσάφραγκον. Ὁ Ρότσχιλδ νύχαρίστησε διὰ τοῦ βλέμματός καὶ ἐκράτησε τὸ νόμισμα. Ἀμέσως ὅμως μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ νέου, ἐζήτησε παρὰ τοῦ Δελακρουᾶ πληροφορίας περὶ αὐτοῦ. Ἐμαθε δὲ, ὅτι ὁ νέος ἐκεῖνος ἦτο σχεδὸν ἄπορος, ἐπορίζετο δὲ τὰ πρὸς τὸ ζῆν διδάσκων κατ' οἶκον ζωγραφικὴν, ἐπειδὴ δὲ εἶχε πολλὴν ἱκανότητα ὀλιγοδευκνύετο ταχέως, ἀν μὴ ἡμποδίζετο ἐκ τῆς ἐλλείψεως πόρων. Ὁ Ρότσχιλδ ἐσημείωσε τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν, καὶ μετ' οὐ πολὺ ὁ νέος ἔλαβεν ἐπιστολὴν, λέγουσαν, ὅτι ἡ ἐλεημοσύνη φέρει τόκους, ὅτι οἱ τόκοι τοῦ ὑπ' αὐτοῦ εὐσπλάγγως δοθέντος εἰκοσαφράγκου εὐρέθησαν κατὰ τύχην ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ Ρότσχιλδ, ὁπόθεν δύναται νὰ τοὺς λάβῃ, συμποσομένους εἰς 10,000 φράγκων.

☞ Ἐν Βερολίῳ φιλόδημοι οἱ τινες συνέλαβον τὴν ἰδέαν ἀπὸ τινων ἐτῶν νὰ συλλέγωσι τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ τοῖς δημοσίοις μέεσι ριπτόμενα λείψανα τῶν σιγάρων, ἅτινα μεταβαλλόμενα αὐθις εἰς καπνὸν, προμηθεύουσι κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους χρηματικὴν ποσότητα ἀρκούντως σπουδαίαν καὶ ἱκανὴν, ὅπως δι' αὐτῆς προσφέρωσι δῶρα τῶν Χριστουγέννων εἰς ἑκατοστὰς ὀρφανῶν καὶ ἀπόρων παίδων. Τὸ ὄρατον τοῦτο παράδειγμα εὖρος καὶ ἀλλαχοῦ μιμητὰς, πρὸ πάντων δὲ ἐν ταῖς παραρρήναις ἐπαρχίαις, ἔνθα εἰς δέκα ὀκτὼ πόλεις ἰδρύθησαν ἤδη ἑταιρίαι συλλεκτῶν τῶν τοιούτων σιγάρων. Ἐσχάτως ἀντιπρόσωποι τῶν ἑταιριῶν τούτων συνεκρότησαν ἐν Βόννῃ συνέδριον, ἐν ᾧ ἐξηκριβώθη, ὅτι τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ τοιοῦτοτρόπως συλλεχθεὶς καπνὸς παρήγαγε ποσὸν ἄνω τῶν τριάκοντα ἑξ χιλιάδων φράγκων, ἅτινα ἐχρησίμευσαν, ὅπως φέρωσι τὴν χαρὰν καὶ εὐφροσύνην κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ τῶν Χριστουγέννων εἰς δύο χιλιάδας τριακοσίων παίδας ἀποκλήρους τῆς Τύχης.

☞ Κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἐνεργοῦνται περι-

εργόταται δοκιμαί παρὰ πολλοῖς στρατιωτικοῖς σώμασι τῆς Ρωσσίας διὰ κυνῶν εἰδικῶς γυμναζομένων ὅπως χρησιμεύωσιν ὡς βοηθοὶ τῶν σκοπῶν ἐν ταῖς ἐμπροσθοφυλακαῖς. Τὰ πειράματα ταῦτα ἐκτελοῦνται διὰ πέντε διαφορῶν γενῶν, ἐξ ὧν ὁ λυκόσκυλλος τοῦ Οὐράλ φαίνεται μέλλον νὰ ἀναδειχθῆ ὁ καταλληλότερος. Πρόκειται κυρίως νὰ ἐπιτευχθῆ, ὅπως ὁ κύων ἀφίγη ἐλαφρὴν γρυσμὸν ἀντι ἰσχυρᾶς ὑλακῆς, ἵνα μὴ διεγειρώσιν ἀλλήλους καὶ προστρέχουσι πρὸς τὰς φωνάς. Πλὴν δὲ τούτου διδάσκουσι τὸν κύνα τὴν ἐρευναν τοῦ ἐδάφους ἐν δεδομένῳ σημείῳ καὶ καθ' ὠρισμένην διεύθυνσιν. Ἐπανερχόμενος ὀφείλει διὰ τῆς ἡσύχου ἢ ἀνησύχου στάσεώς του νὰ σημάνῃ τὴν παρουσίαν ἢ ἀπουσίαν τοῦ ἐχθροῦ. Ἐκαστος κύων φέρει αὐξοντα ἀριθμὸν καὶ περιλαίμιον ἀδιάβροχον, δυνάμενον ἐν ἀνάγκῃ νὰ περικλείσῃ ἔγγραφα. Οὕτω ἕκαστον σύνταγμα θὰ ἔχη τοὺς ἐπικούρους αὐτοῦ κύνας.

Μεγάλη φάλαινα, γράφει ἡ *Σημαία* τοῦ Λονδίνου, ἐξοκειλάσα πρὸ τινῶν ἡμερῶν παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς νήσου Walls, μιᾶς τῶν Ὀρκαδῶν νήσων, ὑπῆρξεν ἡ ἡρώϊς μοναδικῷ ἐπεισοδίῳ. Ἡ φάλαινα ἠδυνάτει ν' ἀπομακρυνθῆ τῆς ξηρᾶς καὶ ἀνακτῆσθαι τὸ πέλαγος, πάντες δὲ οἱ κάτοικοι τῆς νήσου, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά προσέδραμον εἰς τὸ μέρος, ἐνθα τὸ θαλάσσιον τέρας ἠγωνία μὴ δυνάμενον νὰ ἐξέλθῃ τῆς σκληρᾶς αὐτοῦ θέσεως, οἱ μὲν ὠπλισμένοι διὰ μαχαίρων καὶ περονῶν, οἱ δὲ δι' ὄπλων ἔτι μάλλον πρωτοτύπων. Πάντες οὗτοι προσήγγισαν πρὸς τὸ θαλάσσιον κῆτος ἐβρίψαν ἐπ' αὐτοῦ τοὺς κάμακας των καὶ κατέσχιζαν τὰς σάρκας του, μέχρις οὗ ἐπεισθήσαν ὅτι ἡ ζωὴ ἐσβέσθη τέλεον ἐν αὐτῷ. Ἀκολούθως ἔφεραν σχοινία, δι' ὧν περιέδρασαν τὸ σῶμά του, λέμβοι δὲ ἤρξαντο νὰ ῥυμουλκῶσιν αὐτὸ πρὸς τὴν λιμῆνα. Ἀλλ' ἐπελθούσης πλημμυρίδος, ἡ φάλαινα εὐρέθη αὐτῆς πλέουσα, καθ' ἣν δὲ στιγμὴν αἱ λέμβοι θριαμβευτικῶς ἐβρῦμούλκουν τὴν ἀνέλπιστον αὐτῶν λείαν, ἡ φάλαινα ἐπανῆλθεν αἴφνης εἰς τὴν ζωὴν καὶ ἤρξατο νηρομένη μεθ' ἱκανῆς δυνάμεως ὅπως παρασύρῃ πάσας τὰς λέμβους εἰς τὸν βαθυδίνην ὠκεανόν. Οὕτω δὲ τὰς ἐβρῦμούλκησε καὶ αὐτὴ μέχρις ἀποστάσεως πλέον τῶν τριῶν μιλίων. Οἱ ἄλιεῖς μόλις ἠδυνήθησαν νὰ κόψωσι τὰ σχοινία καὶ νὰ φύγωσι!

Γνωστὸν ὅτι ζῶα τινὰ ἔχουσι ἐμφύτως γνῶσιν τῆς δικαρίσεως τοῦ χρόνου. Αἱ γαλαῖ γινώσκουσι τὴν ὥραν τοῦ γεύματος, ἐν δὲ τῇ ἐξοχῇ οἱ κύνες ἐπίστανται τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, καθ' ἣν οἱ κρωπῶλαι σφάζουσι τὰ κτήνη των. Ὡσαύτως παρατηρήθη ἀπὸ πολλῶν ἡδῆ ἐτῶν ἐν Βερολίνῳ, ὅτι μόνον κατὰ τὴν 23 Αὐγούστου ἐκαστου ἔτους οἱ τῆς πόλεως ταύτης καὶ τῶν πέριξ πελαργοὶ συναθροίζονται. ὅπως ἐπαναλάβωσι τὴν πρὸς τὴν Αἴγυπτον ἄγουσαν, οὐδέποτε δὲ ὤρθησαν ἐπανελθόντες πρὸ τῆς 23 Μαρτίου.

Ἡ ἀλιεῖα τῶν ἀρεγγῶν, τῶν γνωστοτάτων παρ' ἡμῖν τεταριχυσμένων ἰχθύων, γίνεται ἐν τοῖς ὕδασι τῆς μεγάλης Βρετανίας, κατὰ δὲ τὸ παρελθόν ἔτος ὑπῆρξεν ἀφθονωτάτη. Ἐν Σκωτίᾳ πρὸ πάντων ἡ μεγάλη αὕτη ἐθνικὴ βιομηχανία ἠξήθη σημαντικῶς.

Ἐὰν πιστεύσωμεν τὰς στατιστικὰς πληροφορίας τοῦ κλάδου τῆς ἀλιείας ταύτης, πληροφορίας ἀνατρεχούσας μέχρι τοῦ 1809, ἡ βιομηχανία αὕτη δὲν ἔπαυσε προκόπτουσα καὶ ἀξαναμῆνη, ὁ δὲ ἀπολογισμὸς τῆς τελευταίας παραγωγῆς δεικνύει ὅτι ἡ κατὰ τὸ 1880 ἀλιευθεῖσα ποσότης ἀρεγγῶν ὑπερβαίνει πάντα τὰ προηγουμένα ἔτη, καθόσον ἀνέρχεται εἰς πλέον τῶν 1,473, 600 βαρελίων.

Τῷ 1868 ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὴν εἰρημένην ἀλιεῖαν ὑπηρετησάντων πλοιαρίων ἀνῆλθεν εἰς 389, ἐνῶ τῷ 1880 ἠξήθη μέχρις 789. Κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ χρονικὸν διάστημα ἡ ὀλικὴ ἀξία τῆς ἐξαγωγῆς ἀπὸ 105,606 λιρῶν στερλινῶν ἔφθασεν εἰς 312,725.

Μέλος τι τῆς ἐν Παρισίοις πρακτικῆς Σχολῆς τοῦ ἐγκλιματισμοῦ ἀνεκάλυψεν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀφρικῆς νέον τι ἔντομον, εἶδος ἀράχνης, ὅπερ δύναται εὐκόλως νὰ ἐγκλιματισθῆ ἐν Βυρῶπῃ, παράγει δὲ ἀντὶ τοῦ συνήθους ἴστου μεταξάν κιτρινοῦ χρώματος, ἰσχυρὰν καὶ ἱκανῆς ἐκτάσεως. Τοῦ ὑφάσματος τούτου ὁ ἐν λόγῳ περιηγητὴς ἐκόμισε δείγματα εἰς Γαλλίαν, ἅτινα ὑπεβλήθησαν πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς συντεχνίας τῶν μεταξेमπόρων τῆς Λυῶν. Τὸ ἀνακαλυφθὲν ἔντομον δύναται νὰ παράγῃ καθ' ἑβδομάδα ποσὸν ὅσον ἐνὸς κοκκουλίου τοῦ κοινοῦ μεταξοσκώλληκος.

Ἡ ἐπισόλῃ. ἦν ὁ ἐν Βιέννῃν προσβευτὴς τῆς Σινικῆς Li-Fong-Pao ἐνεχείρισεν ἄρτι τῷ αὐτοκράτορι Φραγκίσκῳ Ἰωσήφ, ἐξ ὀνόματος τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ Οὐρανίου Κράτους, εἶνε ἐγκεχαραγμένη ἐπὶ τεμαχίου πυκνῆς κιτρινῆς μετάξις. Τὸ περίεργον τοῦτο ἔγγραφον συνετάχθη ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τῶν λογίων (Hanli). Δὲν φέρει ὑπογραφήν, ἀλλ' εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας εἶνε ἐντετυπωμένη ἡ αὐτοκρατορικὴ σφραγὶς μετὰ τὰς λέξεις: Ta Tzing, Houang-Li, Hou Pao. (Δυναστεία τῶν Τζιγκ — Ὁ οὐράνιος αὐτοκράτωρ — σφραγὶς αὐτοκρατορικῆ).

Τὸ ὄνομα Αὐστρία γέγραπται διὰ τῶν λέξεων Λου Guo, τῷ δὲ αὐτοκράτορι Φραγκίσκῳ Ἰωσήφ δίδουσι τὸν τίτλον τοῦ Houang-Li, ἡ οὐρανίου ἡγεμόνος, ἐνῶ ἐν τῇ γενικῇ ἐθιμοτυπίᾳ περὶ τὰς τελετὰς ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας χαρακτηρίζεται ὡς Guo-Van, ἥτοι ἡγέτης τοῦ λαοῦ.

Ἡμέραν τινὰ νεανίας τις παρουσιάζεται εἰς τὸν Διδερῶ φέρων αὐτῷ φάκελλον. Ὁ μέγας φιλόσοφος ἀποσφραγίζει αὐτὸν καὶ βλέπει ὅτι ἦτο αἰσχρὸς λίβελλος, ἐν ᾧ ἐξυβριζέτο διὰ τοῦ βδελυρωτέρου τρόπου.

— Πρὸς τίνα σκοπὸν μοὶ ἔφερρες νὰ ἀναγνώσω αὐτὰς τὰς ἀηθίας; ἠρώτησε.

— Ἀποθνήσκω τῆς πείνης καὶ ἐνόμισα ὅτι θὰ μοὺ δώσετε ποσὸν τι διὰ νὰ μὴ τὰ δημοσιεύσω.

— Καλὸν λογαριασμὸν ἔκαμες, ἀπεκρίθη ὁ Διδερώ. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ δουκὸς τῆς Αὐρηλίας, ὁ ὁ ποῖος εἶνε πολὺ θρησκώληπτος, μὲ ἀποστρέφεται. Ἀφιέρωσέ του τὸν λιβέλλον σου, καὶ ἐκεῖνος θὰ σὲ ἀνταμείψῃ καλὰ.

— Ἄλλὰ δὲν εἰμπορῶ νὰ γράψω τὸ ἀφιερωτικὸν ποίημα.

Ὁ Διδερώ καλήτας ἔγραψε τὴν ἀφιέρωσιν καὶ τὴν ἔδωκεν εἰς τὸν νέον, ὅστις οὕτω κατῳρώθησε νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ δουκὸς εἰκοσιπέντε λουδοβίκεια.

Ἡ ἀγγλικὴ ἀστυνομία ἔχει εἰς τὴν ὑπερσίαν αὐτῆς 10,943 ἄτομα, ἐξ ὧν 9,393 εἶνε οἱ κυρίως ἀστυνομικοὶ κλητῆρες. Κατὰ τὸ 1880 κατεσκευάσθησαν 24,945 νέαι οἰκίαι, νέαι δὲ ἔδοι καὶ πλατεῖαι ἠγεώχθησαν μήκους 115 χιλιομέτρων. Καθ' ὅλον τὸ ἔτος συνελήφθησαν 79,490 ἄτομα, ἐξ ὧν 53,099 κατεδικάσθησαν. 28,915 οἰκίαι εὐρέθησαν ἀνοικταὶ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας τὴν νύκτα, αἱ δὲ ἐν αὐταῖς γενόμεναι κλοπαὶ ἀνέρχονται εἰς 2,789. 10,860 παιδιά ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ 3,338 ἄτομα ἐδηλώθησαν ὡς ἀπολεσθέντα. Ἐκ τούτων 15 παιδιά καὶ 115 ἄτομα οὐδαμῶς ἀνευρέθησαν. Εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ἀνευρισκομένων πραγμάτων κατετέθησαν ἀντικείμενα ἀξίας 550,000 φράγκων.

Εἰς ἀναγνώστῃς.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Ἐκλογὴ τροφοῦ.

Διὰ νὰ εἶνε ἡ τροφὸς κατάλληλος πρὸς γαλούχισιν πρέπει νὰ συνονοῖ ἐν αὐτῇ τὰς ἐξῆς ἀρετάς:

1) *Νὰ εἶνε νέα*, τουτέστιν 20—25 ἐτῶν. Μὴ ἐκλέγετε τροφὸν ὑπερβαίνουσαν τὸ 30 ἔτος.

2) *Νὰ εἶνε ὑγιῆς καὶ νὰ ἐγεννηθῇ ἐκ γυναικῶν ὑγιῶν*, ὅρος ἀπαραίτητος, ὅπως ἀποφύγωμεν τὰς μολυσματικὰς ἢ κληρονομικὰς νόσους, τὰς ὁποίας δυνατὸν νὰ μεταδώσῃ πᾶσα τροφὸς διὰ τοῦ γαλουχισμού.

3) *Οἱ μὲν μαστοὶ νὰ ὄσι καλῶς ἀνεπτυγμένοι*, ἢ δὲ *θηλῆ καλῶς ἐσχηματισμένη*.—Ὁ ὄγκος τοῦ στήθους δὲν μᾶς ἐγγυᾶται πάντοτε περὶ τῆς ἀφθονίας τοῦ γάλακτος. Αὕτη ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ μαστικοῦ ἀδένους, ὅστις εἰς τὰς μελαγχροινὰς εἶνε μᾶλλον ἀνεπτυγμένος ἢ εἰς τὰς ξανθὰς· τούτου δι' ἕνεκα αἱ πρῶται εἶνε ἐν γένει ἀριστοὶ τροφοί· τὸ γάλα τῶν εἶνε καὶ θρεπτικώτερον καὶ ἀφθονώτερον.—Ἀποφεύγετε γυναῖκα, ἧς τὸ στήθος φέρει οὐλὰς, διότι αὐταὶ ὑπερβαίνουν ὅτι τὸ μέλος τοῦτο τοῦ σώματος ὑπὲρξέ ποτε ἔδρα νοσημάτων.

4) *Νὰ ἔχῃ καλοὺς ὀδόντας καὶ ἀναπνοὴν*

γαλυκίαν.—Βεβλαμμένοι ὀδόντες ἀλλοιοῦσι τὴν ὑγιάν ἕνεκα τῶν σφοδρῶν ἀλγηθόνων, τὰς ὁποίας προξενοῦσιν. Ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ ἡ μάσσησις γίνεταί ἀτελής, καὶ ἡ πέψις ἐπομένως ἐπιπονωτέρα.—Ἡ κάκοδος ἀναπνοὴ προέρχεται συνήθως, ὡς καὶ ἡ σῆψις, ἐκ χρονιαῆς στηθικῆς ἢ πεπτικῆς νόσου. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν τὸ παιδίον θὰ ἀναπνέῃ διηνελεῶς ἀέρα διεσθαρμένον, εἰς τὴν δευτέραν δὲ, πῶς γυνὴ, δυσκόλως πέπτουσα, θὰ ἔχῃ ἱκανὴν ζωικὴν δύναμιν ὅπως θρέψῃ ἐν ἔτερον ὄν, τοῦ ὁποίου ὁ στόμαχος εὐρίσκεται σχεδὸν πάντοτε ἐν ἐνεργείᾳ;

5) *Τὸ γάλα τῆς νὰ μὴ εἶνε πλέον τῶν 4 ἢ 5 μηνῶν*.—Γάλα ἐξ μηνῶν εἶνε ἤδη παλαιὸν, διότι ὅταν τὸ βρέφος ἔχῃ ἡλικίαν ἐνὸς ἔτους, τὸ γάλα θὰ εἶνε 18 μηνῶν.

6) *Ἡ τῆς τροφοῦ κατοικία νὰ εἶνε ὑγιεινὴ, ἰδίως καλῶς ἀερίζομένη καὶ εἰς καλὴν θέσιν κειμένη*. Τοῦτο ἔχει μεγίστην σπουδαιότητα. Τὸ βρέφος εἶνε ἄβρον φυτὸν, τὸ ὁποῖον μαρμίνεταί ὅταν στερηθῇ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἡλίου.

7) *Ἡ τροφὴ νὰ εἶνε ἀφορᾶ εἰς τὴν ἡθικὴν τῆς τροφοῦ κατάστασιν*, αὕτη ἔχει μεγίστην ἐπήρσειαν ἐπὶ τῆς ὑγείας καὶ ἐπὶ τοῦ μετὰ ταῦτα χαρακτῆρος τοῦ παιδὸς, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει πάντοτε νὰ ἐξετάζωμεν ἐὰν τὰ ἤθη τῆς εἶνε καθαρὰ, ἐὰν δὲν εἶνε ἐκδοτος εἰς τὴν ὀργὴν ἢ εἰς τὴν φιλοποσίαν. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὰ ἐλαττώματα ταῦτα μεταδίδονται διὰ τῆς γαλουχίσεως, ὑπάρχουσι πλείστα παραδείγματα παιδιῶν ἀποθανόντων ἐκ σπασμῶν, διότι εἶχον πῖσι τὸ γάλα τροφοῦ ἐν καταστάσει μέθης διατελούσης, ἢ πρὸ ὀλίγων στιγμῶν εἰς βίαιαν ὀργὴν περιπεσούσης¹. Ἀνάγκη πρὸς τούτοις ἵνα ἡ τροφὸς ἢ φαίδρου καὶ εὐθύμου χαρακτῆρος. Ὁ σύζυγος τῆς ἀπαιτεῖται ἵνα καὶ αὐτὸς ἦ ὑγιῆς. Ἡ ὑπὸ τὸ κράτος μελαγχολίας, ἀνυπομονησίας, μίσους καὶ ζηλοτυπίας εὐρισκομένη δὲν εἶνε καλὴ τροφὸς, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ μὴ ἀγαπῶσα τὸ παιδίον².

¹ Ἀς προσέξωμεν ἐπιτίσης ἵνα ἡ γυνὴ, εἰς τὴν μέλωμεν νὰ ἐμπιστευθῶμεν τὴν ὑπαρξίν τοῦ τέκνου μας, ἢ καθάριος καὶ φίλη τῆς τάξεως, νὰ διάγῃ κατὰ τι ἐν ἀνέσει, νὰ λαμβάνῃ τροφὴν ὑγιεινὴν καὶ νὰ μὴ καταγίνεται εἰς ἐπιπόνοους ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ τέλει θὰ ἐξήντλουν τὸ γάλα τῆς.

[Ἐκ τοῦ συγγράμματος τοῦ Dr Maigne «Choix d'une nourrice»].

A. Γ.

1. Εἰς διάστημα τεσσάρων ἐτῶν νέα τις γυνὴ ἀπώλεσεν ἀφθονίως τὰ δύο τῆς τέκνα καὶ ἕτερον ὀηλάζον εἰσέτι, διότι προσέφερον εἰς αὐτὰ τὸν μαστόν τῆς μετὰ σφοδρὰν ἔξαψιν πάλους.

2. Ὁ Parmentier καὶ ὁ Doyeux ἀπέδειξαν ὅτι μετὰ βιαιὰς συγκινήσεως τῆς ψυχῆς, ὁ μαστὸς δὲν ἐκκρίνει εἰμὴ ἰχωρῶδές τι ὑγρὸν, ἀλλὰ καὶ ὑπόχρον, ἀντὶ λευκοῦ, γλυκέος καὶ σακχαρώδους ὑγροῦ.